

boligen allerede er opført. Det turde ogsaa være en Anbefaling mere til at sige Ja til denne Bevilling.

Efter denne noget udførlige Omtale af dette enkelte Ændringsforslag, skal jeg gaa over til Ændringsforslagene paa § 21, hvoraf mange ikke give mig Anledning til nogen Omtale. De første Ændringsforslag, Nr. 112—117, ere som sædvanlig Understøttelser, som jeg ikke skal komme nærmere ind paa. Under Nr. 118 er der Forslag om at yde et Tilskud paa 1,300 Kr. til Lønning af en Sognepræst for Borris og Gammelstrup i Viborg Stift. Det er en Omordning af den præstelige Betydning derude, der i Virkeligheden har været forudsat i lang Tid — der er bygget en Kirke —, men som nu først kan træde i Kraft paa Grund af indtruffen Embedsledighed. Den Indtægt, som det paagældende ny Embede kan faa af de to smaa Sogne, er kun 1,000 Kr. Saa er der ganske vist en Kapital, der giver en Rente af 450 Kr., men der er ogsaa et Embedslaan, der skal forrentes, og det tager Renten af den til Embedet henlagte Kapital. Indtil dette Embedslaan er tilbagebetalt — det vil, saa vidt jeg husker, være 41 Aar —, vil man ikke kunne faa disse 450 Kr. til Lønninger. Derfor foreslaas det at yde, dels 1,000 Kr. som Tilskud til Lønnen og dels 300 Kr. i Befordringsgodtgørelse.

Ændringsforslagene Nr. 119—123 angaa Kirke- og Skoleforholdene i Grønland, men give mig ikke Anledning til videre Omtale. Under Nr. 124 og 125 er der foreslaaet en forbedret Lønning for Skriverne ved Provinsarkiverne i København og Viborg.

Under Nr. 126 og 127 er der to Ændringsforslag, som jeg skal omtale samlede. Det vil erindres, at da vi fik Loven om Tilskud til de private Realskoler, blev der indsat en Bestemmelse om, at der af Statskassen skulde ydes et Tilskud til en af de private Realskoler oprettet Pensionskasse. Dette Tilskud blev fastsat til 2 pCt. af Lærerlønningerne. Men tillige blev der sat et vist Maksimum for Tilskuddet fra Statens Side, nemlig 15,000 Kr. I de første Aar slog dette rigeligt til, saa at der kunde ydes de 2 pCt. til Pensionskassen, hvis Vedtægter ere godkendte af Ministeriet, og selvfølgelig fik den heller ikke mere. Men i de senere, navnlig det sidste Aar har det ikke kunnet slaa til, og nu har Bestyrelsen for Pensionskassen andraget om, at Tilskuddet, uanset Bestemmelsen i Loven, vedblivende maatte

svare til de 2 pCt. Der foreslaas derfor her en Forhøjelse af 10,000 Kr. Det betyder selvfølgelig ikke, at der skal gives 10,000 Kr. mere, men at der skal gives de fulde 2 pCt. af Lærerlønningerne, og det forventes, at Beløbet i en Aarrække vil være tilstrækkeligt dertil.

Ændringsforslag Nr. 127 har for saa vidt Forbindelse hermed, som det gaar ud paa at indsætte en saakaldt anslaaet, altsaa kalkulatorisk, Sum af 4,000 Kr., for at Ministeren deraf kan afholde Tilskud til Pension for saadanne afgaaede Lærere eller Bestyrere, der endnu kun kunne faa en meget ringe Pension af Pensionskassen. Vi have, lige siden Loven om Tilskud til private Realskoler blev vedtagen, vistnok — jeg tror ikke, jeg tager fejl — paa hvert Aars Finanslov haft en eller flere saadanne Lærere eller Bestyrere, til hvem der har været ydet en Understøttelse, der stadig har været fastsat under Hensyn til, at de ogsaa, enten fra vedkommende Skole, eller hvor denne var gaaet over til Kommunen, hvad jo har været Tilfældet nogle Steder, fra Kommunerne have faaet et Tilskud af lignende Størrelse. Jeg skal ikke referere de Eksempler, vi i saa Henseende have haft. Det siger sig selv, at der endnu i nogle Aar vil være en Del, som af Pensionskassen kun ville faa en meget lille Pension som Følge af, at de i en saa sen Alder have begyndt at betale Bidrag til denne. Det er da Meningen, at Ministeren skulde have, om jeg saa maatte sige, en Generalbemyndigelse til at yde et Tilskud af Statskassen, men i Overensstemmelse med Tingets Stilling tidligere, paa Betingelse af, at der ydes et Tilskud af samme Størrelse enten fra Kommunen eller vedkommende Skole eller paa anden Maade, dog at der ikke nogen Sinde kan ydes en enkelt Mand mere end 1,000 Kr. Jeg vil meget anbefale dette Ændringsforslag, ogsaa fordi det altid er behageligt at være fri for at skulle give Tilskud til hver enkelt Person. Vi sige selvfølgelig ja til dem, og vi kunne da lige saa godt fastslaa en Regel og overlade til Ministeren at afgøre Spørgsmaalet for hver enkelt Vedkommende. Naar der er gaaet nogle Aar, falder det hele fuldstændigt bort, idet vedkommende af Pensionskassen da ville kunne faa en passende Understøttelse i Overensstemmelse med dens Vedtægter.

Under Nr. 128 er der Forslag om at yde 500 Kr. til Hjælp til Lønning af en skandinavisk Bibliotekar i Paris.

Under Nr. 129 foreslaas en Forhøjelse